

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ

17/10/2021 (Πατέρων Ζ΄ Οίκ. Συνόδου)

Λουκ. 8, 5-15

Ἡ σημερινή πολύ γνωστή παραβολή ἀφορᾷ τό Λόγο τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀποδοχή του ἀπό τόν κόσμο. Εἶναι ἡ περίφημη παραβολή τοῦ σπορέως. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός διηγείται πῶς:

«Βγῆκε ὁ γεωργός γιά νά σπείρει τό σπόρο του. Καί κεῖ πού αὐτός ἔσπερνε, ἄλλα σπειριά πέσανε πάνω στό δρόμο καί καταπατήθηκαν ἀπό τοὺς διαβάτες καί τά ἔφαγαν τά πουλιά τοῦ οὐρανοῦ κι ἄλλα σπειριά πέσανε πάνω στίς πέτρες καί μόλις φύτρωσαν ξεράθηκαν, γιατί ἐκεῖ δέν εἶχε ὑγρασία κι ἄλλα σπειριά πέσανε στά ἀγκάθια καί τ' ἀγκάθια φύτρωσαν μαζί τους καί τά ἔπνιξαν κι ἄλλα σπειριά πέσανε στήν καλή γῆ καί φύτρωσαν κι ἔδωκαν ἕκατό φορές περισσότερο καρπό. Κι ἐπάνω σε τούτα ρωτοῦσαν οἱ μαθητές τόν Κύριο κι ἔλεγον τί νά ἐννοεῖ αὐτή ἡ παραβολή;»

Πάντοτε ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπλός, λιτός, καταληπτός καί εὐπρόσβλητος. Ὁ Ἰησοῦς δέν μιᾷ μέ θεωρήματα καί σοφίσματα ἀλλά μιᾷ γιά τά μεγάλα καί σπουδαῖα μέ τά πιό ἀπλά καί κατανοητά παραδείγματα, ἀποκαλύπτει τό μυστήριο τῆς σωτηρίας καί τήν ἐπουράνια Βασιλεία Του μέ τά πιό καθημερινά λόγια, μέ σκηνές βγαλμένες ἀπό τίς ἀνθρώπινες ἀσχολίες καί συνήθειες, χωρίς αὐτό νά ὑποβαθμίζει τό μεγαλεῖο της διδασκαλίας Του. Αὐτή τήν σωτήρια διδασκαλία Του παρέλαβε ἡ Ἐκκλησία καί συνεχίζει νά τήν κηρύττει παντοῦ καί πάντοτε, ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στό διάβα τῶν αἰώνων, ἀπό τό ἕνα ἄκρο τῆς γῆς ὡς τό ἄλλο, νά γνωρίσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό, νά γνωρίσουν τήν παρουσία Του στόν κόσμο, νά γνωρίσουν τήν Βασιλεία Του καί ἐναποθέτοντας τήν ζωή τους στήν Ἐκκλησία Του νά καθαρθοῦν, νά εὐλογηθοῦν, νά ἀγιαστοῦν. Τό παράδειγμα πού θέτει προέρχεται ἀπό τήν ἀγροτική ζωή καί τήν σπορά, γιά νά βγεῖ ἡ νέα σοδειά. Καί ὅμως ἡ σπορά, ὅσο καλή καί ἄν εἶναι ἡ προαίρεση τοῦ σπορέως, αὐτή ἐξαρτᾶται κυρίαρχα ἀπό τήν δεκτικότητα καί τήν καταλληλότητα τῆς γῆς.

Στό ἐρώτημα τί σημαίνουν τά λόγια αὐτά συνεχίζει ὁ Κύριος: *«Κι ἐκεῖνος εἶπε· Σέ σᾶς εἶναι δοσμένο νά μάθετε τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ στοὺς ἄλλους ἡ διδασκαλία γίνεται μέ παραβολές, γιά νά κοιτάζουν καί νά μή βλέπουν καί νά ἀκοῦν καί νά μή καταλαβαίνουν. Κι ἀκοῦστε τώρα ἐσεῖς τί ἐννοεῖ ἡ παραβολή». Τά Λόγια τοῦ Χριστοῦ “ἐν παραβολαῖς” εἶναι μέν καταληπτά καί εὐπέπτα, θά λέγαμε, ἀλλά γιά νά ἀποκαλύψουν τό πλήρες περιεχόμενό τους χρειάζεται νά ἐξερευνηθοῦν ἀπό τόν ἄνθρωπο, χρειάζεται ἡ συνέργεια τοῦ ἀνθρώπου διά τοῦ ζήλου,*

τῆς ἀγάπης, τῆς πίστεως καί τῆς θείας ἐπιθυμίας, νά ἐντροφήσει καί νά ἀνακαλύψει τά κεκρυμμένα τοῦ οὐρανοῦ. Γι' αὐτό καί κάποιοι μπορεῖ νά κοιτάξουν καί νά μὴν βλέπουν καί νά ἀκοῦν καί νά μὴν καταλαβαίνουν.

Ὁ Ἰησοῦς συνεχίζει δίνοντας τά κλειδιά τῆς κατανόησης τῆς παραβολῆς αὐτῆς: «Ὁ σπόρος εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Καί δρόμος, ὅπου πάνω σ' αὐτόν ἔπεσε ὁ σπόρος, εἶναι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν, ὕστερα ἔρχεται ὁ διάβολος καί παίρνει τὸ Λόγο ἀπὸ τὴν καρδιά τους, γιὰ νά μὴ πιστέψουν καί σωθοῦν.

Καί πέτρες, ὅπου πάνω σ' αὐτές ἔπεσε ὁ σπόρος, εἶναι ἐκεῖνοι πού ὅταν ἀκούσουν, δέχονται τὸ Λόγο μὲ χαρὰ, ἀλλὰ αὐτοὶ δέν ἔχουν βάθος γιὰ νά ριζώσει ὁ Λόγος πιστεύουν προσωρινά καί στὸν καιρὸ τῆς δοκιμασίας τά παρατοῦν καί φεύγουν.

Κι ἀγκάθια, ὅπου σ' αὐτὰ ἔπεσε ὁ σπόρος εἶναι αὐτοὶ πού ἄκουσαν τὸ Λόγο, ἀλλὰ πνίγονται ἀπὸ τὶς μέριμνες τοῦ πλούτου καί τὶς ἡδονές τοῦ βίου καί δέν κάνουν προκοπή.

Καί καλὴ γῆ, ὅπου μέσα της ἔπεσε ὁ σπόρος, εἶναι αὐτοὶ, πού ἄκουσαν τὸ Λόγο, τὸν φυλάγουν σὲ καλὴ καί ἀγαθὴ καρδιά καί καρποφοροῦν μὲ ὑπομονή. Λέγοντας αὐτὰ, τόνιξε ὁποῖος ἔχει αὐτιά γιὰ νά ἀκούει, ἅς ἀκούει».

Ὁ Σπορέας λοιπὸν εἶναι ὁ Θεός, καί σπόρος ὁ Λόγος Του, πού ἀδιάλειπτα πέφτει στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ὅμως ἡ ἀπόκριση δέν εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια καί αὐτὸ τὸ βλέπουμε ὅλοι, τὸ βλέπουμε πρῶτα καί κύρια σὲ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους ἀλλὰ καί στοὺς γύρω μας ἕως καί συνολικά στὴν κοινωνία μας. Τέσσερις κατηγορίες ἀναδεικνύονται ἀπὸ τὴν παραβολὴ αὐτῆ:

Ἡ πρώτη εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά καί ὁ νοῦς εἶναι τόσο σκληρημένα, ὅπως ὁ δρόμος, καί ἔτσι τίποτε δέν ριζώνει, τίποτε δὲ φυτρώνει. Μὲ τὴν δαμονικὴ παρέμβαση τά πάντα χάνονται, γιὰτί οἱ ἴδιοι ἔχουν καταστρεῖ ἄγωνα γῆ.

Στὴν δευτέρη ἀνήκουν ἐκεῖνοι πού τὸ ἔδαφος τῆς ψυχῆς τοὺς ἔχει κάποια λιθάρια καί παρόλο πού ἀρχικά δέχονται τὴν σωτήρια σπορὰ τελικά δέν καταφέρνουν νά τὴν ἀξιοποιήσουν. Ἡ ζωὴ τοὺς χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀδυναμίες καί πάθη, τά ὁποῖα δέν προσπαθοῦν νά ἀνατρέψουν καί νά πετάξουν μακριά, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ν' ἀπομακρύνονται σταδιακά ἀπὸ τὴν ὀρθὴ κατανόηση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί νά φτάνουν ἐν τέλει στὴν ἀπόρριψή του ἀπὸ τὴν ζωὴ τους.

Στὴν τρίτη κατηγορία ὑπάγονται ἐκεῖνοι πού ἔχουν κάποια ἀγκάθια στὴν ζωὴ τους, ὅπως γιὰ παράδειγμα ἡ ὑπέρομετρη ἐνασχόληση μὲ τά ἐπίγεια, μὲ τὶς βιωτικὲς μέριμνες καί ἀγωνίες, τά ὁποῖα τοὺς ἀποπροσανατολίζουν καί τοὺς ἀποσποῦν ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας.

Τέλος στήν τέταρτη καί τελευταία κατηγορία ἀναφέρεται ὁ Κύριος στήν καλή, στήν ἀγαθή γῆ, δηλαδή στούς ἀνθρώπους ἐκείνους πού μέ καλή προαίρεση ὄχι μόνο δέχονται τήν σπορά, ἀλλά τήν ἀναπτύσσουν, τήν καλλιεργοῦν, τήν καρποφοροῦν μέ ἀγάπη καί ὑπομονή, κάνοντας ἔτσι τό Λόγο πράξη καί βίωμα.

Συνεπῶς, ἀδελφοί μου, ἄς ἀδράξουμε τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίνεται, ἄς ἐπιδιώξουμε νά γίνουμε γόνιμη καί καρποφόρα γῆ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποδιώχνοντας τά ἀγκάθια καί τά λιθάρια, τά ὅποια συνεχῶς ἐμφανίζονται στή ζωή μας. Ἡ πορεία μας στήν πίστη δέν εἶναι ἓνα μαγικό γεγονός, πού μᾶς ἐπιβάλλεται ἄνωθεν, ἀλλά χρειάζεται τήν δική μας ἐλεύθερη προσήλωση στή θεία διδασκαλία καί τόν ἔνθεο βίο, ὥστε νά γίνουμε Θεοῦ συνεργοί, Θεοῦ φίλοι, Θεοῦ υἱοί. «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω».

π. Σέργιος Γ. Μαρονέλλος